

вли отъ Съверното Бафинско пристанище; и трето, единъ житель отъ Суматра, или отъ Борнео или отъ Еоіопія или отъ бреговете на Амазонъ (рѣка у Америка); ако гы попыташъ за чувствителността, която осъщатъ Парижанинътъ ще ти отговори че температурата е умѣренна, че не е нито студъ нито горещина; жительятъ Спицберскій ще ти рече че е гореща, а Еоіопинътъ че е студъ.

Человѣческото тѣло е подарено отъ едно количество теплотворъ особно нему, и което ся премѣнува между 34 и 38 степень на стоградній тепломѣръ (Ферометръ). Тая особна теплота не е чувствително умножена или умалена чрезъ атмосферическата температура, въ която человѣческото тѣло живѣе. Теплотата даваема отъ солнцето е толко по вече силна, колкото тая звѣзда е по вече перпендикулярна. На най низкий атмосферический платъ най големата солнечна теплота ся промѣнува отъ 30 до 35 степень на стоградній тепломѣръ. По планините съдѣствието е разно, теплотата е по мало силна.

Ако нашето тѣло ся нахожда въ едно място, на което температурата е по низка отъ тѣлесната ни, то осъща студъ. Когда солнцето хваря полѣгато лучите си и пребывава по мало време надъ горизонта атмосферата ста-